

การศึกษานำการเมืองเพื่อแก้ปัญหาสังคมไทย

ประการแรก การศึกษากับการแก้ปัญหาสังคมไทย เราจะสอนเด็กไทยอย่างไร ให้เขาเป็นคนเก่ง ดี และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และเคารพศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ตลอดจนมีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งเป็นโจทย์หลักที่สำคัญในปัจจุบัน เพราะปัญหาบ้านเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีผลพวงมาจากคนที่เป็นผู้ใหญ่ที่มีผลมาจากการเลี้ยงดูในอดีตนั่นเอง ดังนั้น หากประเทศไทยต้องการให้สังคมมีความสุข ความเจริญและแก้ปัญหาการเมือง ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นเกือบทุกเรื่องของประเทศในปัจจุบันและในอนาคต ก็คงต้องให้กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นกระทรวงหลักต้องกำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดการศึกษาที่ชัดเจน โดยให้การศึกษาและการอบรมเด็ก เยาวชน ตั้งแต่ในวัยเด็กเล็กจนถึงวัยเยาว์ ภายใต้อุดมการณ์และหลักการที่ว่า “จะสอนเด็กไทยอย่างไร ให้เขาเป็นคนเก่ง ดี และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และเคารพศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ตลอดจนมีความเป็นประชาธิปไตย” ก็จะเป็นหนทางที่ช่วยแก้ปัญหาของประเทศไทยได้ในอนาคต

ประการที่สอง สถาบันการศึกษาและผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะทำอย่างไรให้ผู้เรียนนั้น ได้เข้าถึงและได้เรียนในสิ่งที่ต้องการเรียน ซึ่งก็หมายถึง **ได้เรียน ได้ทำในสิ่งที่อยากเรียน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพตามความต้องการและความถนัดของตนเอง** โดยจะจัดการศึกษาอย่างไรให้ครอบคลุมกับทุกคนทุกกลุ่ม ซึ่งจะขอยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้เห็นชัดก็คือ ในการใช้บริการโดยสารรถเมลนั้น จะมีกลุ่มผู้โดยสารที่มีกำลังการจ่ายเงินค่าโดยสารที่แตกต่างกันตามสภาพของรายได้ตามอาชีพของแต่ละคนดังนี้

1. กลุ่มแรกผู้ที่มีรายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจดีก็มีความพร้อมในการจ่ายค่าโดยสารก็มีความสามารถในการใช้บริการรถโดยสารปรับอากาศชั้น 1

2. กลุ่มที่สองผู้ที่มีรายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางก็มีความพร้อมในการจ่ายค่าโดยสารก็มีความสามารถในการใช้บริการรถโดยสาร NGV หรือประเภทที่ถูกลงมา

3. กลุ่มที่สามผู้ที่มีรายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจน้อยก็มีความพร้อมในการจ่ายค่าโดยสารก็มีความสามารถในการใช้บริการรถโดยสารธรรมดา (รถเมล์แดง) เป็นต้น

หากเปรียบเทียบการจัดการศึกษาของภาครัฐแล้วก็มีลักษณะที่รัฐช่วยเหลือผู้เรียนหรือกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันตามความต้องการของแต่ละคน คือ ใครมีความพร้อมมากรัฐก็ให้ความช่วยเหลือ ใครมีความพร้อมปานกลางรัฐก็ช่วยเหลือเพิ่มมากขึ้นและใครมีความพร้อมน้อยรัฐก็ต้องเข้ามาช่วยเหลือมากตามลำดับ ซึ่งการส่งเสริมที่เป็นระบบและมีความชัดเจนนี้ก็ช่วยให้ประชาชนนั้นมีช่องว่างในด้านการศึกษาลดน้อยลง และการเข้าถึงในการศึกษาก็จะทั่วถึงกับประชาชนเกือบทั้งหมด

โดยสรุปแล้ว การจัดการศึกษาของชาติตั้งแต่ระดับเด็กเล็กจนถึงวัยเยาว์นั้นมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงประเทศในเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และชุมชน เพราะสังคมที่พัฒนาแล้วอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น นั้น เขาให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการศึกษาตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงวัยเยาว์ จึงทำให้ปัญหาของคนที่จะสร้างความเดือนร้อนให้กับสังคมส่วนรมนั้นมีน้อยมาก หรือแทบจะไม่เกิดขึ้นเลย เพราะ

ประเทศญี่ปุ่นเขาปลูกฝังตั้งแต่เด็กให้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม การเคารพผู้อื่น และการใช้ความช่วยเหลือกันเมื่อยามลำบาก เป็นต้น